

EUPLOEA GELDERI nov. spec.

BESCHREVEN DOOR

P. C. T. SNELLEN.

Voor eenige weken, toen de heer Piepers op het punt stond weder naar Indie te vertrekken, ontving hij voor onze collectie eene bezending Lepidoptera van het eiland Flores, die verscheidene zeer belangwekkende soorten bevat. Daar onder deze, voor zoo ver ik kan nagaan, evenwel slechts ééne onbeschrevene — eene *Euploea*, — is, en het nog geruimen tijd kan duren, eer eene algemeene mededeeling over de ontvangen vlinders wordt gepubliceerd, wenschte ik alvast de nieuwe soort bekend te maken, vooral omdat Mr. Piepers en ik haar wilden opdragen aan den heer Mr. D. H. van Gelder, Officier van Justitie te Mangkasar, die zoowel ten opzichte van deze collectie als van de mede onlangs ontvangen verzameling vlinders van het eiland Tanah-Djampea, den heer Piepers belangrijke diensten heeft bewezen.

Onze nieuwe soort wordt vertegenwoordigd door drie zeer gave en frissche mannen van 70—72 mm. vlucht en behoort tot de afdeeling *Trepsichrois* Moore van het genus *Euploea* Fabr., Herr.-Sch., want de voorvleugels hebben in cel 1b geene matglanzige, vale of blauwwitte langsstreep, de achtervleugels vertoonen in de

middencel een licht, geelgrauw, dik beschubd vlekje (viltvlek) en de binnenrand der voorvleugels is gebogen. Het vermelde viltvlekje is verder juist eveneens gevormd als bij de welbekende *Euploea Midamus* L. (*Mulciber* Cram., *Linnaei* Moore); het beslaat namelijk het middenste derde van de voorrandshelft der middencel; ook het vale, grauwwachtige, dikker en grover beschubde voorrandsgedeelte der donkerbruine achtervleugels is als bij de genoemde soort, de punthelft innemende en slechts eene smalle streep der grondkleur langs den achterrandsrand vrijlatende. Wat echter de nieuwe soort onderscheidt, is dat het grauw der achtervleugels ook eenigszins langs ader 2 is verbreid, dat de binnenrand der voorvleugels sterker is gebogen en vóór den staarthoek weder vlakker wordt, terwijl de achterrandsrand vrij recht loopt. Hierdoor wordt de binnenrandshoek merkbaar duidelijker dan bij *Midamus*. De achterrandsrand is overigens, evenals bij die soort, min of meer gegolfd, met eene flauwe bocht boven de helft en de voorvleugelpunt vrij stomp.

Sprieten zwart, evenzoo de grondkleur der bovenzijde van het lijf. Voorvleugels fluweelzwart, met een' blauwen gloed, die weinig meer dan het achterrandsvierde beslaat. Achterrandsrand met zeven submarginale helder lichtblauwe vlekjes en acht of negen marginale stippen, die eveneens lichtblauw zijn. De vier bovenste submarginale vlekken, — waarvan de tweede, van boven af, de grootste is, — staan op eene iets gebogen rij, de drie onderste in eene rechte lijn, en daarvan is de tweede, — in cel 3 —, de grootste. Marginale stippen van cel 5 tot den staarthoek, op eene flauw geslingerde rij. Bovenzijde zonder verdere teekening.

Onderzijde donkerbruin, het puntderde der voorvleugels grauwer; cel 1a, eene vlek tegen het eind en een veegje daarboven tegen het eind van cel 1b witachtig, benevens een langsstreepje tegen den wortel van die cel geelgrauw, de voorrandshelft der achtervleugels met eene naar achteren verbrede, lichtere, meer grauwe veeg. Verder ziet men eene rij bleekblauwe achterrandsstippen op de achtervleugels, twee onvolledige reeksen van zulke stippen voor den achterrandsrand der voorvleugels, een blauwwit vlekje tegen den wortel van hunne cel 10, twee bleekblauwe streepjes tegen

den wortel der cellen 6 en 9 en twee lichtblauwe stippen tegen den wortel van cel 3 en in de middencel.

Het is mijn voornemen, zoo spoedig mogelijk voor eene goede afbeelding der nieuwe soort te zorgen.